

พระราชบัญญัติ
ศุลกากร (ฉบับที่ 16)
พ.ศ. 2542

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2542
เป็นปีที่ 54 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศ
ว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศุลกากร พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบาง
ประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 48 ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2542"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 27 ตรี แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2465

"มาตรา 27 ตรี ห้ามมิให้เรือขนถ่ายสิ่งของใด ๆ ในทะเลนอกเขตท่าโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือไม่ได้รับ
อนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้านายเรือหรือบุคคลใดฝ่าฝืน มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือ
ปรับเป็นเงินสามเท่าของราคาของหรือปรับเป็นเงินหนึ่งแสนบาท แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ
ของใด ๆ อันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรานี้ ให้ริบเสียสิ้นโดยไม่พักต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษ
หรือไม่"

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 32 เรือชนิดใด ๆ อันมีระวางบรรทุกไม่เกินสองร้อยห้าสิบตัน รถ เกรียน ยาพาหนะ ทึบห่อ หรือ
ภาชนะใด ๆ หากได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการย้าย ขนถ่าย หรือขนของที่มีได้เสียค่าภาษีหรือที่ต้องจำกัดหรือ
ต้องห้าม ให้ริบเสียสิ้น โดยไม่พักต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่ และถ้ามีของอื่นรวมอยู่ในทึบห่อ
หรือภาชนะอื่น หรือในเรือ รถ เกรียน หรือยานพาหนะอันปรากฏว่ามีของที่ยังได้เสียค่าภาษีหรือที่ต้องจำกัดหรือ
ต้องห้าม ก็ให้ริบของนั้น ๆ เสียด้วยกัน

ถ้าเรือที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำตามวรรคหนึ่งมีระวางบรรทุกเกินสองร้อยห้าสิบตันให้ศาลมี
อำนาจสั่งริบเรือนั้น
ได้ตามควรแก่การกระทำความผิด"

มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 32 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469

"มาตรา 32 ทวิ ในกรณีของที่ริบได้เนื่องจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มิได้เป็นของ
ผู้กระทำความผิด ให้ศาลมีอำนาจสั่งริบได้ถ้าเจ้าของนั้นรู้หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีหรือจะมีการกระทำความผิด
แต่มิได้กระทำการใดเพื่อมิให้เกิดการกระทำผิดหรือแก้ไขมิให้การกระทำนั้นบรรลุผล หรือมิได้ระมัดระวังมิให้
ของนั้นไปเกี่ยวข้องกับกระทำความผิด"

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 37 จัตวา แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2540 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 37 จัตวา ให้นำความในมาตรา 15 มาตรา 15 ทวิ
มาตรา 18 มาตรา 20 มาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา

25 มาตรา 26 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 32 มาตรา 32 ทวิ และมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 มาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2482 มาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 และบทกำหนดโทษอันเกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าว มาใช้ บังคับในเขตต่อเนื่องโดยอนุโลม"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรเพิ่ม มาตรการบางประการเพื่อให้การปราบปรามการหลีกเลี่ยงภาษีตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรบรรลุผล ยิ่งขึ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 เพื่อกำหนดความผิด สำหรับการขนถ่ายสิ่งของใด ๆ ในทะเลนอกเขตท่าและเพิ่มอำนาจของศาลในการริบเรือที่มีขนาดเกินสองร้อยห้า สิบตันและของที่มีได้เป็นของผู้กระทำความผิดในบางกรณี ซึ่งจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้